

Čěske klankodźiwadło na Serbskim gymnaziju w Budyšinje

Awtor: Jiří Jonák, wučer čěšćiny we Łužicy

W septembru běše mała dźiwadłowa skupina ze sewjerneje Čěskeje z kruchom „Navarana“ na Serbskim gymnaziju z hosćom.

Běše to napjata a jara putaca „bajka“ (žanr hodži so ćežko dokładnje postajić) wo namórniku, kotryž je nuzowany, nachwilnje w njehospodnej přirodnej krajinje a zdobom w jemu jara cuzym kulturnym wobswěće žiwy być.

Dźiwadłowa skupina, kotraž so jenož hdys a hdys zetkawa a wustupuje, je mała: člonaj staj tworjacy wumělc, filmowc, spisowaćel a vysokošulski wučer Martin Kuriš a Jan Kvapil, kotryž je germanist, historikar a wobydlerski aktiwist. Jeju podpěra syn klankodźiwadźelnika, Tonda. Wumělcy džělaja awtarknje: Předstajenje same je dźiwadłowa adaptacija Martinoweje prozy samsneho mjena (je knihu tež sam ilustrował), a tež klanki a kulisy su jeho twórba. Jan K. Je powědar (wón so sam rady jako *kecal* – *žwantora* pomjenuje), kotryž ze swojim hłosom podawk na jewišću přewodža. A dokelž bě předstajenje za čěšćinu wuknjacych w Němskej postajene, wuhotowa Honza (kiž němsce runje tak derje rěči kaž čěsce) předstajenje tež didaktisce: Napisa někotre z čěšich čěskich słowow na taflu a rozkładže je hnydom na spočatku. W předstajenju samym kombinowaše potom wušiknje čěšćinu a němčinu, tak zo so woprawdže nihtó w předstajenych stawiznach njezhubi. Na kóncu přeprosny sej wón zajimowanych, sej klanki zbliska wobhladać.

Dwě na so slědowacej předstajeni wopytachu cyłkownje 140 džěci kaž tež přewodžacy wučerjo a někotři přeprošeni hosćo, kaž kursistaj čěšćiny a zastupjerjej Domowiny.

Z intensiwnje kedžbnosće publikuma, zakónčaceho přikleska a sobu słyšanych komentarow hodži so slědować, zo je so předstajenje wopytowacym lubiło. Tež dźiwadłownicy skutkowachu spokojom.

Projekt zmóžni Domowina – Zwjazk Łužiskich Serbow džakowano spěchowanju Sakskeho krajneho sejma.

Džakujemy so wšitkim wobdžělnikam a wšitkim sobuskutkowacym!